

izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino vred
in v Mariboru s pošilja-
njem na dom

za celo leto 3 gid. — kr.

pol leta 1 " 60 "

četrt leta — " 80 "

Naročnina se pošilja
opravištvu v škofijsk.
poslopju (Bischofshof.)

Deležniki tisk. društva
dobivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Posamesne liste

prodaja knjigar Novak

na velikem trgu

po 5 kr. — Rokopisi

se ne vračajo, nepla-

čani listi se ne spre-

jemajo. —

Za oznanjila se pla-

čuje od navadne vrsti-

ce, če se natisne en-

krat, 8 kr., dvakrat 12

kr., trikrat 16 kr.

P. n. deležnike „tiskovnega društva“, ki še za letos niso svojega doneska poslali in tiste naročnike „Slov. Gospodarja“, ki so nas prosili potrpljenja, prav vljudno prosimo, da nam kmalu določijo, kolikor še dolgujejo. Ko bi kdo dvomil, je li še kaj na dolgu ali ne, naj blagovoli prihodnjič na svoj zavitek pogledati, kder bodo imena tistih, ki so še kaj na dolgu, modro podčrtana. „Opravištvu“.

Tržaška zavarovalna družba.

(Riunione adriatica di sicurtá.)

Kar je banka Slovenija takó nesrečni konec vzela, so si ne le mnogi hišni gospodarji, ampak tudi prav mnogi cerkveni predstojniki v skrbeh, pri kateri družbi naj bi dali z naprej zoper ogenj zavarovati farovže, cerkve, kaplanije, mežnarije i. t. d., da bi bila ob času požara gotova in hitra pomoč. Pa gotova in hitra pomoč še ne zadostuje. Treba je pri zavarovanju tudi na tó gledati, da se s kolikor mogoče malimi letnimi plačili (premije) doseže zdatna pomoč. Prav to pa ni tako lahko; kajti v tem oziru bi bilo treba natanjko umeti pravila in pravne šege zavarovalnih družeb. Ta temeljita vednost pa se pri ljudeh, ki se navadno z to rečjo ne pečajo, po redkem najde. Zato se dostikrat prigodi, da se ljudje iz nevednosti napačno zavarujejo, od visokega zavarovanega zneska letnino plačujejo, ob času nesreče pa vendar le malo pomoč prejmejo. — Pojasnimo to na posamesnem zgledu. Zvonovi so jako draga reč; zato menijo navadno farani, da jih morajo visoko zavarovati, pa ravno to je napačno. Vsaka zavarovalna družba plačuje namreč le djanska škoda (kolikor dogovorjene odškodnine ne preseže). Zvonovi ne zgorijo, ampak se pri padcu le razbijejo in le redkokedaj deloma raztopijo. Kolika je tukaj djanska škoda? Tolika, kolikor bo stalo prelihanje in kolikor bo treba dodati medenine, do bo zvon poprejšnjo (zarovano) težo dosegel. Ako si tedaj zvon, ki tehta 30 centov, zavaroval za 2000 gl.; kaj meniš, da boš ves ta znesek dobil, ako se zvon

pri požaru razbije? Nikakor ne; dobil boš le toliko, kolikor bo zvonar tirjal, da ti ubiti zvon prelije in ti vrne nov zvon, ki bo zopet tehta 30 centov; kajti zares le toliko je djanska škoda. Zgorel pa je ves dragoceni vezani stol in drugi leseni deli v zvoniku, in za vso to veliko škodo ne boš dobil ne krajeerja odškodnine, ako v zavarovalni pogodbi teh delov nisi določeno imenoval, ampak je le sploh zapisano: zvonovi. Kar smo tukaj povedali, to se je zares pred kratkimi leti v naši škofiji prigodilo. Enako napačno se gostokrat zavarujejo hiše, hrami in druga poslopja, takó da ljudje zavoljo nevednosti veliko plačujejo, nazadnje pa le malo prejmejo. Tudi takih zgledov nam je dosti znanih. Kedar se tedaj zavaruješ, izberi si družbo, pri kateri boš dobil gotovo, hitro in pri malih letnih plačilih tudi zdatno pomoč. Utegneš reči: nam pa svetujte tako družbo! Po dosedanjih skušnjah ti zamoremo z dobro vestjo nasvetovati teržasko zavarovalno družbo (Riunione adriatica di sicurtá).

Ta družba ima takó veliko záložno premoženje, kakor menda nijena druga v našem cesarstvu, tedaj ti je pomoč gotova. Na čelu njej stojijo možje, ki so zares navzeti katoliškega duha, in jim je mar pomoč nesrečnih, in ne le dobiček družbenikov; zato je pomoč tudi hitra. Večkrat je že kak kraj pogorel, kjer so bili pogorelci pri raznih družbah zavarovani, in nijena družba ni odškodnine takó hitro izplačala, kakor teržaska. In pogorelec najbolj čuti, da mu je hitra pomoč, zares dvojna pomoč! Ta družba pa tudi svojim agentom ali opravištvom naroča, da naj ljudi vestno podučujejo, kakó se je treba zavarovati, da na zadnje ne bo preprirov in tožev, in da se z malim plačilom doseže zdatna pomoč. Prigodilo se je že celó večkrat, da ktera uboga cerkev ni mogla, ali da se je pozabilo, o pravem času plačati letnino, in družba je vendar dogovorjeno odškodnino izplačala. Da, večkrat je družba že pomoč podelila prav ubogim cerkvam, ktere celó niso bile zavarovane. Vrh tega obstoji že več let dogovor med družbo in našim prečastim kn. šk. or-

dinarijatom, vsled kterega vračuje družba škofiji 20% od letnine, ki se njej plačuje od vseh cerkev, farovžev i. t. d., ki so pri njej zavarovani. Ti procenti, ki se rabijo v pomoč našim duhovnim zavodom, so znašali dosihmal na leto med 300—400 gld. Pomoč za škofijo bo še večja, ako se bo še več cerkvenih poslopij pri tej družbi zavarovalo.

In prav v tem, kar vestno ravnanje zadeva, smemo družbi čestitati, da si je zadnji čas pridobila moža, obširne učenosti in čistega katoliškega značaja, in ta mož je g. Michael Simettinger, rudarski inženir v Gradcu. Ta mož je bil več let sovrednik katoliškega lista „Gratzer - Volksblatt“, je eden najbolj delavnih udov katoliške družbe v Gradcu, ter je že tukaj v Mariboru pri shodih tukajšnje katol. družbe večkrat imel izvrstne govore. Tudi pri velikem dunajskem katoliškem shodu lanskega leta je bil on izvoljen za poročevalca v zadevi družeb sv. Vincencija, kterih namen je skrb za bolenike, za uboge, za zapuščene; kajti je tudi sam v Gradcu predsednik enega oddelka te družbe. Temu možu je zdaj za celo Štajersko deželo izročeno pred vsem zavarovanje cerkvenih, župnijskih poslopij in duhovnih zavodov. Prihodnje tedne bo potoval po spodnjem Štajerskem, in v zadevi zavarovanja obiskal gg. župnike, delil pa tudi sicer vsakemu potrebne nasvete, kdorkoli jih bo želel. Naj bo s temi vrstami vsem dušnim pastirjem priporočen.

K . . .

Gospodarske stvari.

Kompost ali mešani gnoj.

I. V sledečih vrsticah hočemo umnemu kmetovavcu pravo bistvo mešanega gnoja in kako pametno z njim ravnati, kar marsikteri še vse premalo zna, pred oči postaviti. Kakor je občno znano imenujemo tisti gnoj mešani gnoj, ki se iz zmesi hišnih in poljskih odpadkov in prsti nareja. Narejanje mešanega gnoja ima za vsako kmetijstvo bistvene koristi, prvič ostanejo odpadki, ki se v vsakem gospodarstvu nahajajo, da si tudi majhni in malo vredni in kterega koli imena, gospodarstvu obranjeni, drugič pa se z marljivim in skrbnim nabiranjem teh tvarin, ki se dostikrat kot stvari brez vse vrednosti zavržejo, zadregi prepričlega gnoja v okom pride ali se ta zadrega vsaj izdatno pomanjša, ki je za vsako gospodarstvo sila škodljiva. Pa vkljub temu, da njivam in travnikom tolikih kmetovavcev potrebnega gnoja le prepogostokrat primanjkuje, se nabiranje teh odpadkov le prevelikokrat zanemarja in opušča. Sicer ne smemo si domišljavati, da bi po napravljanju mešanega gnoja kake nove gnojivne snovi narejali, vendar pa se po takem ravnanju sicer nekoristne reči v hasnovite spremenijo v porabni in ločljivi podobi. Ko bi se mešanec tudi le na travnik raz-

vozil in raztrosil, tako bode travnik toto skrb z obilnim pridelkom sena in otave bogato povrnil, gospodar bode mogel več živine rediti in tako zopet več živinskega gnoja pridelati in z njim njive in polje izdatno zboljšati. Tako stvar stvari roko podaja in celo gospodarstvo naprej spravlja. V vsakem gospodarstvu, tudi v najmanjšem, naberó se z časom kupi vsakovrstnih odpadkov, kteri, če se z njimi pametno ravna, mnogo izvrstnih gnojivnih tvarin naredijo. Kdor te betve gnojnega gospodarstva prezira ali v nemar pušča, se sme pač med gospodarje šteti, ki tega imena ne zaslужijo. Če si pa že mali kmet, da če si celo gostač, ki ima morda le nekoliko pedi kake gredice pred svojo kočico, mešanega gnoja napraviti more, kolikor več more to veliki posestnik storiti, v kterega gospodarstvu se toliko in tolikovrstnih odpadkov nahaja! Skrbna in marljiva roka razumnega gospodarja v tem oziru silno veliko opravi to more.

Kakor je že bilo omenjeno, se morajo vse tvarine, ki imajo kaj gnojivne moči v sebi, z prstjo pomešati in v mešani gnoj spremeniti. Da se pa očitvidno dokaže, kolikere in raznovrstne so te tvarine, jih hočemo tukaj imenomoma naštet: Pepel iz drv, šote, premoga itd. zidna sipa, cestni prah, smetje iz sob, dvorišč in hlevov, blato, glen, trohlina, plevelj, pirničevje, drn, vazine, šotin prah, rezanje, mah, resje, saje, meso, kri, dlaka, lasje, ščetine, perje, volna, kosti, rogovje, parklji, hrošči, žajfnica, perilna voda, apnena sipa, kuhinjske pomije, gnojnica, prst, listje, trstje, gozdna nastelj, mavec, sladove cime, umetni gnoj, hlevni gnoj, slama, človeški izločki, perutninski gnoj in mnogovrstni odpadki od kmetovavskih postranskih obrtnij. Tu imamo obilno množino kompostnih tvarin. Kam pa vse to mine v gospodarstvu, kder se ne nareja kompost? Večidel jih gre brez koristi za poljedelstvo v zgubo. Celó narejanje komposta meri tedaj na to, da se imenovane in našete tvarine z prstjo pomešajo in plastoma na kupe zmečejo. Kakor se vidi, se tu prsteni, rastlinski in živalski in vodeni odpadki med seboj pomešajo. To pomešanje ima večstranski pomen. Enkrat se po narejanju komposta sirove, težko razkrojljive snovi kakor kosti, dlaka, prst, razkrojljive in prbke naredijo, kar se najbolj z tem doseže, da se tvarine pridenejo, ki razkrojivanje pospešujejo, kakor žgano apno, pepel, lapor, gnojnica. Isti namen se doseže, ako se kompostnim tvarinam za vrenje sposobne ali vrenje pospeševajoče reči pridenejo. Če se take tvarine z težko razkrojljivimi pomešajo, tako se take tvarine zvabijo, da se tudi začno razkrojivati ali razredati, zlasti če je zadosti vlage in toplote. Na drugi strani se tekočine, ki imajo gnojivne moči v sebi, z tem bolj goste ali močne napravijo. Tako iz gnojnice, z ktero se kompostni kupi polivajo, nekaj vode izpuhti, med tem, ko res gnojivni delki v njem ostanejo. Kolikor več težko razkrojljivih tvarin se z takimi pomeša, ki hitro

in lahko gnjiti počno, ali razsedanje drugih pospešujejo, kolikor bolj se trohnenje z polivanjem z gnojnico pospešuje, popolno zgnjitje pa kolikor mogoče zabranjuje, toliko boljši in močnejši kompost ali mešani gnoj se bode naredil.

Bistvo celega narejanja kompostnega gnoja obstoji tedaj v tem, da se za to porabljene tvarine po kemičnem midsobnem delovanju in razkrojivanju v enakolično, prhko za rastline lahko, prijetno, jemavno podobo premené, tako da kompostna prst veliko gnojivno moč in hiter in gotov včinek zadobi.

(Dalje prihodnjič.)

0 zavarovanju proti ognju.

(Svoj m krajanom na razmišljanje spisal Jožef Žitek, profesor v Ptuj.)

III. Zgornje-radgonska občina je zavarovana za 77.160 fl. in plačuje za l. 1877 premije 342 fl. 65 kr. tedaj od 100 fl. po 44 kr.; Trbegovci imajo zavarovanščine 8310 fl. premije 48 fl. 25 kr. tedaj 58 kr. od stotine; Črešnjevci zavar. 51.000 fl. premije 304 fl. 33 kr. tedaj 60 kr. od stot.; Stanetinci zav. 12.770 fl. premije 79 fl. 91 kr. in od stot. 62 kr.; Orehovci zavar. 34.010 fl. pr. 215 fl. 39 kr. in od stot. 63 kr.; Kapela zavar. 30.800 fl. pr. 201 fl. 8 kr. in od stot. 65 kr.; Polica zavar. 58.070 fl. premij. 378 fl. 49 kr. in od stot. 65 kr.; Zbigovci zavar. 25.510 fl. prem. 171 fl. 61 kr. in od stot. 67 kr.; Radinci zavar. 28.820 fl. pr. 195 fl. 90 kr. in od stot. 68 kr.; Ivanjci zavar. 14.810 fl. pr. 101 fl. 13 kr. in od stot. 68 kr.; Sv. Juri zavar. 21.120 fl. prem. 145 fl. 52 kr. in od stot. 69 kr.; Ivanjševci zavar. 12.580 fl. pr. 89 fl. 30 kr. in od stot. 71 kr.; Rihtarovci zavar. 21.190 fl. pr. 158 fl. 41 kr. in od stot. 74 kr.; Šavnica zavar. 43.590 fl. premije 325 fl. 36 kr. in od stot. 74 kr.; Mota Hrastje zavar. 18.180 fl. prem. 136 fl. 89 kr. in od stot. 75 kr.; Očeslavci zavar. 12.450 fl. pr. 94 fl. 12 kr. in od stot. 75 kr.; Boračova zavar. 20.610 fl. pr. 159 fl. 8 kr. in od stot. 77 kr.; Murski vrh zavar. 32.310 fl. pr. 254 fl. 35 kr. in od stot. 79 kr.; Grabonoš zavar. 4580 fl. pr. 38 fl. 56 kr. in od stot. 85 kr.; Okoslavec zavar. 20.270 fl. premije 173 fl. 94 kr. in od stot. 86 kr.; Šratovci zavar. 11.270 fl. prem. 96 fl. 50 kr. in od stot. 86 kr.; Negova zavar. 15.490 fl. pr. 133 fl. 2 kr. in od stot. 86 kr.; Kralovci zavar. 1500 fl. pr. 13 fl. 45 kr. in od stot. 87 kr.; Galušak zavar. 6550 fl. prem. 58 fl. 17 kr. in od stot. 89 kr. Celi zgornje-radgonski okraj skup: 582.950 fl. premije 3915 fl. 41 kr. in od stot. 67 kr.

Okraj radgonski pa je zavarovan za 1.011.010 goldinarjev in odrajtuje 6823 gl. 98 kr. tedaj eno za drugo tudi 67 kr. od 100 gl. Pri tem pa občina Radgona zavarovana pri gračkoj za 128.220 gl. plačuje 199 gl. 50 kr. to je nekaj čez 15 kr. od 100 gl. Če mesto odvezamemo, plača radgonski okraj 882.790 goldinarjev in odrajtuje 6624 gld. 48 kr. premije, tedaj 75 kr. od sto goldinarjev.

Iz tega se vidi, da je radgonski okraj na večjem plačilu. Zavolj dragočje se tožiti na gračko vzajemno zavarovalnico tedaj gornje-radgonski okraj nima toliko vzroka, kajti eno za drugo plačuje le samo 67 kr. od stotine. Seveda tudi poedini zavarovanci odrajtujejo prineske, ki so silno razločni, kar se ravna po tem: je li več ali manje nevarnosti. Naj le samo nekoliko primerov navodim! Tako plača gosp. Vegšajdar na ptujskoj cesti od svoje na samem stoječe za 1200 gl. zavarovane zidance samo 1 gl. 44 kr. to je 12 kr. od stotine. Dalje plačuje g. Pavlič pri Kapeli od zavarovalnih 1000 fl. letne premije 2 fl. 50 kr., to je 25 kr. od stotine; g. Vaupotič v Rihtarovcih od zav. 1600 gld. prem. 4 gld. 8 kr., t. j. 25 kr. od stotine; g. Horvat pri Kapeli od zavar. 1300 gld. premije 3 gld. 55 kr., t. j. 27 kr. od stot.; g. Zemljich Ant. v Murskem vrh. od zavar. 1750 gl. pr. 8 gl. 15 kr., t. j. 46 kr. od stot.; g. Ostfeller v Račkem vrhu zavar. 4800 gl. pr. 22 gl. 80 kr., t. j. 47 kr. od stot.; g. Bratkovič v Turjancih zavar. 2000 gld. pr. 15 gl. 51 kr., t. j. 77 kr. od stot.; g. Kegel M. v Hrastju zavar. 1100 gl. pr. 9 gl. 20 kr., t. j. 84 kr. od stot.; g. Zemljich Fr. v Mursk. vrhu zav. 800 gl. prem. 7 gl. 60 kr., t. j. 95 kr. od stot.; g. Zorko v Rihtarovcih zav. 800 gl. pr. 7 gl. 80 kr., t. j. 98 kr. od stot.; g. Korošec v Radincih zavar. 1000 gl. pr. 12 gl. — kr., t. j. 1 gl. 20 kr. od stot.; g. Bračko v Orehovcih zavar. 1100 gl. pr. 13 gl. 81 kr., t. j. 1 gl. 26 kr. od stotine.

Ti primeri jasno pokazujejo, kako velika je razločnost v plačilu poedinih zavarovancev. Tako so gg. Paulič, Vaupotič in Horvat na petkrat manjšem plačilu, kakor orehovski Bračko in radijski Korošec, zato, ker je pri onih nevarnost mnogo manjša, nego pri tema. Devetega septembra reklo se je pri „pauernferajnskem“ zboru tudi to, ka se taki, ki so velikoj nevarnosti podvrženi, ne bodo v društvo prijekali, bar do onda ne, dokler se kasa dovoljno ne okrepi. Ta dva bodeta po takem na to „gnado“ še dolgo čakala. Ali pa bo morebiti komisija, ki bo pri sprejemu po §. 8 orehovskih pravil vrednost in nevarnost odločiti imela, rekla, da njuni „cimper“ ni tako nevaren, kakor je gračka zavarovalnica spoznala, marveč bi se mogla še celo v ono vrsto porinoti, gder bo se prè samo 15 kr. od stotine plačevalo?

(Dalje prihodnjič.)

Podružnica bčelarskega društva štaj. v Mariboru je pri zadnjem zboru v Račah izvolila več odbornikov. Novi predsednik je g. dr. Filip Terč, zdravnik v Mariboru, denarničar g. Irgolič, nadučitelj pri sv. Magdaleni, bčelarski učitelj je izvoljen g. Forster, posestnik v Tezni. Isto društvo obhaja 27. dec. v Gradcu glavni zbor, pri katerem se bodo tudi premije delile izvrstnim bčelarjem.

Sejmovi na Štajerskem. 4. dec. Polje, Gomilsko, Konjice, Šmarje, Planina, Zeleni travnik;

5. dec. Ljutomer; 6. dec. Staritrq, Dobrna, Pod-sreda, Lučane, Sevnica, Cmurek, sv. Miklauz pri Sotli, Vozenica.

Sejmovi na Koroškem. 3. decem. Velikovec; 6. dec. Šent Marjeta; 13. dec. Trabenig; 17. dec. Paternion; 19. dec. Millstadt.

Dopisi.

Iz Celja. (Pred porotno sodnijo) so stali pretečeni teden sledeči zločinci: V ponedeljek 19. nov. je bila obsojena Marija Pšeničnik na 4 leta težke ječe, ker je svojega ob 2. popoldne 20. septembra t. l. rojenega dečka hitro po rojstvu v slami poskrnila ter ga potem zapustila; ko se pa zvečer k njemu nazaj povrne, bil je že mrtev. Tistega dne je bil na 3 leta težke ječe obsojen Blaž Stopinšek iz Gerečje vesi, ker je v nekem prepiru Janeza Tomaniča v desno gornje stegno (bedro) z nožem prepahnil in mu žilo prerezal tako, da je leta še tisti večer vmrl. Prepirala sta se pa zavoljo neke pipine ceve. — V torek 20. nov. sta bila zopet 2 vbijalca obsojena; 23 let stari Juri Meininger iz Šmartna je 13. okt. t. l. Janezu Živkotu z poleonom glavo rebil, tako da je ta 24. okt. vmrl. Obsodili so ga na 3 leta težke ječe. Tistega dne je bil obsojen tudi Anton Zorčič iz Zdol, ker je 20. okt. t. l. pred kletjo Jurija Zorčiča na Zdolah z dolgim polenom Jožefu Volčanšku iz Dolenje vasi tako glavo prebil, da je ta 4 dni pozneje vmrl. Ant. Z. je dobil 5 let težke ječe. V sredo 21. nov. so se pa imeli pred porotno sodnijo zagovarjati: Gregor Goričan, zaradi tatvine že 4krat kaznovan, Janez Veber iz Lituša, zaveljo tatvine tudi že kaznovan, in Jan. Brinovšek iz Vranskega. Leti trije so obdolženi, da so večkrat v družbi po noči raznim posestnikom denarjev kakor tudi drugih reči pokradli, in da je Gregor Goričan sam mlinarju Martinu Podlešniku mnogo reči ukradel. Dasi ravno so pri konečni obravnavi vsi trije se zvi-jali in tajili, bili so vendar krivi spoznani in je dobil Gregor Gor. 7 let, Janez V. 6 let, Janez Br. pa 3 leta težke ječe. V petek 23. nov. pa je imela porotna sodnija opraviti z staro tatico Marijo Po-vale, iz Rogatca. Dolžili so jo, da je 6. okt. 1876 proti večeru in pa v noči od 12. do 13. marca 1877 v spavnico Janeza Reherja, peka v Rogatecu, natihoma vlezla, ter iz zaprte omare in škrinje zlatnine in srebrnine, potem bankovcev, zlat prstan in drugih reči, ki so bile nad 300 for. vredne, vkradla. V svojem očitno lažnjivem zagovoru je začetkom trdila, da je denar prejela od svojega strica v Konjicah, potem pa, da je z neznanim možem ne-kam hodila in ko je zaspal, mu 3000 gld. vzela. Dobila je 8 let težke ječe, poojstrene: vsaki mesec z enim postom, 6. marca z temnico, 12. marca pa z trdo posteljo; tudi jo ima policija nadzorovati.

Iz Ptuja. (Preč g. dr. Vošnjak.) Poslednji „Gospodar“ je objavil prežalostno novico, da nam

je nemila smrt odvzela našega velespoštovanega in občeljubljenega preč. g. prošta dr. Janeza Vošnjaka, ki je po kratki bolezni dne 17. t. m. po poldne nekaj pred tremi v Gospodu zaspal. Dne 19. t. m. dopoldne smo imeli sprevod, ki je bil veličasten in sijajen, kakoršnega človek nima priložnosti kdaj biti videti. Zbralo se je od blizi in daleč 60 duhovnikov, eden celo iz daljne Ljubljane, namreč preč. g. dr. L. Klofutar, častni korar in profesor bogoslovja, rajnega dolgoletni osebni prijatelj; bila sta navzoča 2 infulirana prelata, mariborski stolni prošt in celjski opat, 4 korarji, 4 dekani, 20 župnikov, 1 kvardijan, 2 beneficiata, 2 vikarja, 23 kaplanov in 2 minorita. Prišla je iz okolice ogromna množica ljudstva, tako da jim je naša prostorna mestna farna cerkev skoraj pretesna postajala. Sprevod je vodil mariborski stolni prošt, veleč. g. Zorčič; slovo prosil je kanonik preč. g. Kosar in slovesno mrtvaško sv. mešo popeval preč. g. kanonik in profesor pastirne Mo-drinjak. Sprevoda se je udeležila mladež vseh mestnih šol z ravnatelji in učitelji vred, zastopani so bili pri njem vsi c. k. uradi, častništvo tukajšnjega pionirskega bataljona in mestno starešinstvo. Celó mesto je bilo na nogah in starodavni Ptuj je kaj lepo pokazal, da je slavnega pokojnika v resnici ljubil in spoštoval.

Naj h koncu tega poročila „Gospodar“ raj-nemu gospodu postavi še kratek spominek. Rodil se je dr. Janez Vošnjak v Št. Martinu v šaleški dolini dne 24. junija l. 1819. Šole je z izvrstnim vspehom dokončal v Celju in v Gradu in 4. av-gusta 1842. prejel v Št. Andrašu na Koroškem zakrament sv. reda. Na Dunaju je potem dovršil višje študije in postal doktor sv. bogoslovja. Služil je kot kaplan pri Novi cerkvi blizu Celja, od l. 1848—52 kot ravnatelj mestne šole v Celju, potem do l. 1858. kot špiritual v celovski duhovnici, 1858—63 kot korar in višji ogleda šol cele lav. škofije, poslednjič pa polnih 14 let kot prvi infu-lirani prošt, mestni župnik in dekan v Ptuj. Bil je rajni blago in plemenito srce, kakoršna se le redko nahajajo, izvanrednih dušnih sposobnostij, vselaj zvest in veren katoličan, vnet rodoljub. Poblevnost in tiha ponižnost so bile nja najlepše čednosti; njegovo ljubeznjivost hvalijo vsi, ki so imeli kedaj priložnost občevati z njim, in reči smemo, da v celem svojem življenju nikogar žalil ni. Njegove radodarnosti in ljubezni do ubogih najlepši dokaz je to, da je pri svojih lepih dohod-kih zapustil le celó malo premoženja. V svoji oporoki pravi, da ni bila nikoli njegova želja, zapuščati velikega imetja, le to želi, naj bi se po njegovih smrti nihče za njim ne hudoval. Ni si nabiral zemeljskih, pač pa si je, upamo, nabral toliko več nebeških, neminljivih zakladov. Prerano vzela nam ga je nemila smrt, nja žlahtno in ple-menito srce zakriva mizli grob — ali nja spomin nam ostane neizbrisljiv. Bodi mu zemljica lahka! Naj v miru počiva!

Iz Slov. Bistrice. Letina v našem okraju se je letos srednje obnesla; spomladi nam je še kaj lepo brstje in cvetje pokazalo, ali hudi mrazovi in mrzli vetrovi so nam zgodnje, in tudi čezletne sadove uničili; tudi dosti otrok, ko so ravno ta čas „špičke“ imeli, je mrzlo vreme z prehlajenjem umorilo; poletje bilo je skoz in skoz suho, noči pa hladne. Jesen nam je prinesla zgodnjo slano, tako da je malo kdo ajdne sa seme dobil. — Slovenci, ki imajo pri uradih opravkov, naj tirjajo po paragrafu 19 osnovnih državljanskih pravic kakor govor tako tudi pisavo slovensko, če pa to ne pomaga, tedaj pa naj napravijo pritožbo na višjo oblastnijo, ker višje oblastnije so postale skoro popolnoma ustrezne in pravične svojim deželanom. Naposled še opomnim, da so volitve za deželni zbor blizu, bodimo pripravljeni; vsi za ednega, eden za vse! Tukaj bodemo zopet za g. dr. Radaja glasovali, drugega pa pričakujemo, da nam ga bodo mariborski narodnjaki naznanili. Pri volitvah je kakor v mlinu, kdor prej pride, prej melje!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Kakor ljubljanski „Slovenec“ in „Narod“, tako tudi „Slov. Gospodar“ opominja in prosi vse slovenske domoljube na Štajerskem in Koroškem, naj rok križem ne držé vpričo bližajočih se volitev za deželne zборе. Pogovoriti se je treba najpoprej v posameznih okrajih in potem vzajemno z provizoričnim, centralnim, volilnim odborom v Mariboru, kakor najhitrej kandidate postaviti in razglasiti. Sloga jači, nesloga tlači! Slišimo, da so od starih naših poslancev voljni zopet kandidirati. G. Herman, dr. Dominkuš in dr. Radaj, katere gospode tudi „Slov. Gosp.“ z veseljem priporočuje. — Za razkosanje nacionalne banke na korist Magjarom ni nobeden štajerskih poslancev glasoval razun Wildhaus-skega Carneri-ta in Hrastovskega Pauer-ja. Ta dva edina sta prijatelja magjarskih bankovcev ter sta pomagala do zmage novej postavi za nacionalno banko, o katerej postavi je baron Kellersperg djal, da je „tako nevarna, da se nič nevarnišega misliti ne da“. — Zoper namenjeno večje obdačenje petroleja, potem zoper večjo colnino na kavo itd. so začeli po mnogih mestih močno ugovarjati in protestirati. — Cesarjevič Rudolf se namisli v Pragi, glavnem mestu Česke, za več let naseliti. — Iz Tirolskega so pretekle tedne mnogo vojakov poslali v Dalmacijo. — Česki katoličani se obhajali v Pragi sijajen zbor in pri njem svoje sočutje izrekli za Jugoslovane na Turškem, in želje, naj bi brž uživali svobodo zlato. Ob enem so pa tudi obžalovali, zakaj ni Avstrija namesto Rusije šla turških kristijanov osvobodit. — Magjarom je general Klapka iz Carigrada doposlal poziv, naj delajo na to, da bo Avstrija brž šla Turkom na pomoč. — Hrvatom v državnem zboru v Budapeštu se godi, kakor

našim slovenskim poslancem na Dunaju. Nič ne opravijo. Magjar bo z hrvatskimi denarji sebi na korist in last stavil železnice v Slavoniji in Krajini. Ogerski državni zbor je tudi sklenil, da se zločinci ne bodo več vesili, ampak z sekiró po francoski šegi (guillotine) ob glavo devalirajo.

Vnanje države. Ruska vlada je izvažanje zrnja v turške dežele strogo prepovedala; vsled tega je na Turškem, zlasti v Carigradu, nastala velika dragoča in sila za kruh. Žalostno pak je to, da ruski državniki v neki strašni zaslepljenosti preganjajo katoličane in ubogim poljskim vojakom, ki se vendar hrabro bijejo zoper Turka, ne privoščiijo katoliških spovednikov na bojišču. Ko bi tega ne bilo, Rusija bi imela v sedanji vojski sočutje in priznanje celega katoliškega sveta na svoji strani. Rusiji enako, če ne bolj, sovražna katoliškej Cerkví, kaže se pruska Nemčija; samo vukolinski nadškofiji je 113 župnij brez mešnikov, nadškof je pa izgnan. Katoličani so na tisoče prošenj poslali državnemu zboru v Berlin, naj bi grdo preganjanje prenehalo. Toda ministri so poslancem osorno naznanili, da še o tem govora biti ne sme. — Francozi so dobili nove ministre, ki pa republikancem tudi niso všeč. Predsednik republike, Mak-Mahon, bo torej zbornico poslancev zopet razpustil, če starešinstvo privoli, ali pa odstopil, ali sina rajnega cesarja Napoleona v Pariz pozval in kot cesarja Napoleona IV. oklical. — Angleži se grozijo Rusom z vojsko, če ti vzamejo Erzerum; toda Angleži se le samo grozijo! — V Španiji žuga nov punt severnih dežel, ker jim ministri stare pravice krhajo. — Znani italijanski rogovilec Garibaldi zbira prostovoljcev ter hoče z njimi iti v Epir in ovo turško deželo Italiji pridobiti. — V državi Chile, v južni Ameriki, so liberalci zmagali in brž začeli katoliška pokopališča skruniti z postavo, po kateri bi se tam vsak nekatoličan, bodi jud, ajd ali lutovec, smel pokopati. To je katoličane tako razdražilo, da so v številnih zborih ugovarjali in protestirali. Liberalni ministri so se vstrašili in nameravano postavo v žep vteknoli. Ko bi katoličani povsod tako ravnali, mnogo zmešnjav bi sebi in državam prihranili.

Ruski-rumuuski-črnogorski-turški boj.

Turki so že skoro povsod prisiljeni samo braniti se; za napadanje so preslabi. V Armeniji skušajo držati Erzerum, bo pa težko hodilo; kajti že 25. nov. so prvi ruski oddelki Melikovovi od Karsa prilomastili pred Erzerum, čeravno je Soganlug-planine pokril debel sneg. Muktar-paša je mesto že zapustil in se umaknil v Erzighan. Sultan in vse prebivalstvo v Carigradu je neizmerno pobito zaradi zgube Karsa, ministri so več dni hudo novico prekrivali; sedaj zbirajo, kakor pravijo, 150.000 rezervistov med Drinopoljem in Carigradom, da se uprejo Rusom, kateri bodo naglo črez Balkan vdrlí, brž ko se jim Osman-paša v Plevni podá, kar se utegne v par dnevih že zgoditi. Kajti živeža mu močno

pomanjkuje, nobeden turških generalov mu ne more priti na pomoč, skozi ruske šance vdreti pa mu tudi ni dano. Sulejman-paša drži ruski cesarjevič nazaj od Ruščuka do Osman-bazarja, Reuf-paši je general Radecki pot skozi Šipko zaprl in tretji general t. j. Mehemed-paša, ki je v Sofiji zbral, kakor Turki lažejo enkrat 100.000, drugokrat 80.000, bržčas pa še ne 50.000 mož, bil je tepen, ko je hotel od Orehanija in Etropolja prodirati naprej proti Plevni. Blizu Praveca, na stezi med Etropoljem in Orehanijem se je 10 turških bataljonov vgnjezdilo v nepristopnih klancih in skalnih višinah; toda ruskej sili se vendar niso mogli zdatno upreti; med tem ko je general Šuvalov od preja Turke z streljanjem motil, je general Rauch v 48 ur trajajočem, strašnem marširanju, pri katerem so vojaki z dinamitom pot lomili in kanone samotež za seboj vlačili, hipoma Turke zalezil; ti se vstrašijo in na nos na vrat spustijo v pobeg, kder so jih ruske kroglje na stotine dohitale in pobijale. Drugo jutro 24. nov. so Rusi vzeli Etropolj, Mehemed pa je Orehanije zapustil. Ob istem času so tudi Rumuni srečno bojevali se ter so trdnjavo Rahovo ob Donavu po hudem boju Turkom vzeli, ki sedaj bežijo v Vidin; kajti Rumuni so pritiskali za njimi in jih tudi iz Džibre in Lom-Palanke pregnali. — Srbi bodo na den sv. Andraša proglasili Srbijo neodvisno od Turčije in pričeli boj. Pri Vratarnici je že tekla kri, 1 srbski bataljon je postrelil mnogo Črkesev, ki so bolgarske ljudi trpinčili. Ob Drini imajo Srbi 13 šance, da laglje odbijejo bosenske Turke, kateri se pri Tuzli zbirajo. Črnogorci so se polastili Špice, Canja, Antivara, Golobrdra, Nehaja po silnem boju. V Nehaju so vlvili 200 Turkov in dobili 5 kanonov, za vsem so zaplenili zadnje dni 22 kanonov. Ahmed-paša je hotel iz Skadarja z 6 bataljoni priti Črnogorcem za ledje; toda Plamenac se mu je pri Mrkovicah proti postavil z 3 bataljoni, 3 bataljone je pa zadi na strani skril. Ko so ga Turki napali, se je po malem pomikal nazaj, na enkrat pa se vzdignejo v zatišču poskriti Črnogorci, planejo na Turke in jih zaženejo čez Bojano v Skadar, popustivše jim 2 kanona na bojišču; sedaj napravi Plamenac pri Ameletiču brod in, kakor poročajo najnovejši glasovi iz Dalmacije, streljajo Črnogorci že iz kanonov v Skadar, glavno mesto turške Albanije.

Za poduk in kratek čas.

Črtice iz slovanskega bojišča v Aziji in Evropi.

XVII. Da so slovanski naši bratje, junaški Rusi, v ponočnem naskoku od 17.—18. nov. vzeli Kars, najmočnejšo trdnjavo turško v Aziji, to je iznenadilo vse naše prijatelje z nami vred, nasprotne naše pa naravnoč osupnilo. Vsi morajo sedaj priznati, da je ruski narod krepek, njegovi vojaki pravi korenjaki, oficirji junaki, generali prebrisane

glave. Vzetje Ardahana, še bolj pa Karsa, je tolik vojašk čin, da o enakem nikder v noveji zgodovini ne beremo. Le pomislimo, kakovo mesto, kakova trdnjava je Kars! V turški Armeniji je na izhodu svet precej nagnjen tje doli do ruske meje; vse vode tečejo v mejno reko Aras, ki jih naposled v Hvalinsko morje izliva. Ob eni teh vodā sredi precej velike ravani, ki je pa od skalnih višin obdana, je pozidan Kars, mesto broječe kakih 20.000 prebivalcev. Voda šumi po globoki strugi sredi mesta. Trije kamnatni mostove peljajo iz južnega in večjega dela mesta v severni, zapadni in manjši del. V prvem se spenja visoko v nebo silni grad, čegar mnoga poslopja so v skalo izsekana. Vse mesto obdaja širok in precej visok zid in globok graben; pri vratih stojijo močni stolpi polni težkih kanonov, ki branijo vstop. V zadnjih 150 letih je bil 4krat od sovražnikov oblegovan in je 2krat srečno odbil vse napade. L. 1735. je perzijski šah Nadir z 100.000 vojaki pritomastil pred Kars, se ga pa ni mogel polastiti. Jednaka se je zgodila Rusom, ki so l. 1807. tudi zastoj mesto napali. Toda l. 1828. se je moral Kars vendarle udati ruskemu generalu Paskijeviču in l. 1855. generalu Muravijevu zavolj gladu, ker je Turkom po 6 mesečnem oblegovanju živeža popolnem zmanjkalo. Turki so tedaj še bolj spoznali važnost Karsa in so ga l. 1862. začeli z pomočjo angleških in nemških oficirjev in inženirjev po najnovejših vojaških znanostih in skušnjah umetno, vestno in, moramo priznati, strahovito utvrđivati. Skoro 4 ure na okrog zunaj mesta so navozili po bližnjih skalnih višinah 16 velikih redut, mnogo šance in baterij, po katerih je bilo 300 Kruppovih, deloma grozno težkih kanonov nasaženih; 3 leta so imeli dela, preden so jih čez Trapezunt in Erzerum spravili v Kars. Posamezne redute in šance so po kritih, deloma v skalo izsekanih, grabnih v zvezi med seboj. V gradu in v na obzidju je stalo 64 kanonov v sovražnika navrtih. Ko je Muktar-paša 19. okt. na Aladagh-gori bil grozno tepen, se je hipoma umaknil proti Erzerumu, zapustivši v Karsu Husajn-pašo z poveljem, naj mesto brani na vso silo. V ta namen mu je izročil 32 bataljonov pešakov, 2400 artileristov, 1 brigado rednih konjenikov in več tisoč bašibozukov, skup kakih 24.000 mož. Živeža v trdnjavi bilo je tudi za 1/2 leta dosti. Vendar vse to ni zdalo nič zoper rusko junaštvo, silo in prebrisanost. Preteklo je komaj mesec dni in Kars je prešel v rusko oblast. Od 35000 Rusov, ki so po bitki na Aladagh-gori Kars zajeli, je 15.000 junakov v noči od 17.—18. nov. preskočilo turške grabne, vplezalo po strmih skalah na šance, vdrlo, posekalo Turka ali ga zapodilo v mesto, vlomilo ž njim vred skozi vrata v ulice, in naposled v grad, vse se je godilo tako premišljeno, tako krepko, naglo in silno, da je Turek moral ali umreti ali udati se. General Melikov je že 13. nov. mislil naskočiti Kars, toda zavolj deža in polzkih potov

je naskok odložil do 17. nov. Med tem so Turki bili noč in dan v večnem nemiru, ruski vojaki so pa počivali in se pripravljali, zlasti vrli oficirji so natančno pregledali okolico in preštudirali tiskan naris in načrt turških šanc, posameznih stez, potov, grabnov, ograj, obzidja in ulic v mestu. Zato pa so Rusi pri naskoku tudi tako oprezno, zvesto in zanesljivo napredovali, kakor da bi bili ondi doma. Naskok so ob enem pričeli 4 generali; 2 od juga, namreč Lazarjev in Grabbe proti šancam: Hafiz-tabia, Kanli-tabia in Suvari-tabia, 2 od severa namreč: Komarov in Rop proti velikej šanci: Englisch-tabia. Ko se je soboto 17. nov. zvečer gosta megla vlegla na mesto in okolico temna noč v črno zagrinjalo zavila, začelo je 15.000 mož jako previdno in mogoče tiho lezti proti turškim šancam. Turki tega niso zapazili. Sedaj okoli 1/2, 9 ure se začne boj; kakor smeli oroslani napadnejo Rusi sovražnika in pležejo od vseh strani po lestvicah v šance; Turki streljajo in sekajo, kolikor mogoče, ali vse je zastoj; kmalu so sami vsi pobiti ali vjeti. General Grabbe je z moskovskimi grenadirji zgrabil Kanli-tabio in od kroglice zadet mrtev raz konja padel; lajtnant Kvadmicki je prvi na šanci, turška kroglica mu vnese polovico sablje, druge kroglice mu prestrelijo obleko, a on ostane živ in se z tovariši kmalu polasti cele šance. Sedaj pa pritisnejo Rusi po odprti cesti naravnoč v mesto in v grad, hitijo za grad na most in se združijo z vojaki generalov Ropa in Komarova, ki so med tem vzeli Englisch-tabio. Ko je to storjeno, obrnejo se Rusi iz mesta vun in se lotijo še ostalih šanc od zaja; vse so zaporedom do 8. ure v nedeljo jutro vzete. Najdalje se je branila Karadagh-tabia na izhodu in Tikmet-tabia na zapadu. Tukaj je 10 bataljonov hotlo proti Erzerumu vbežati, so pa bili od kozakov zajeti in vlovljeni. Okoli 9. ure je general Melikov prihajal v mesto in vse toliko vredil, da je veliki knez Mihael, višji poveljnik, zamogel opoldne obhajati svoj slavni vrbod v pridobljeno mesto in trdnjavo. Topovi so povsod gromeli, iz Karsovega grada je plapolala ruska zastava in carjev brat Mihael je kot slavni dobitnik na belem konju jahal skozi glavno ulico, obdan od navdušenih junakov, ki so z mogočnimi glasovi prepevali rusko himno: „Bože, carja hrani“. S prva še Rusi sami niso vedeli ves uspeh krvavega ponočnega dela. Sedaj je to že vse popolnem znano. Rusi so zgubili 1 generala, 30 štabnih in višjih oficirjev, in 469 vojakov mrtvih, potem 43 štabnih in višjih oficirjev, in 1790 vojakov ranjenih. To ni veliko, ako premislimo, kar so pridobili namreč: 17.000 turških vojakov so vjeli, med temi 5 generalov in 800 oficirjev, ranjencev so našli 4500, in pokopali so 3500 turških mrličev, potem zaplenili so 364 kanonov, 38.000 patron in 5000 centov smodnika in mnogo živeža! Nemški cesar, stari Viljelm in ujec ruskemu carju, bil je te zmage tako vesel, da je generalu Melikovu poslal najvišji svoj vojaški „orden“ in križec, ka-

koršnega še samo njegov sin nosi, ki je pri Wörth-u slavno Francoze premagal. Turkoljubom se je ta novi dokaz nemško-ruske prijaznosti močno v nos pokadil.

Smešničar 48. Malopriden viničar je nevarno zbolel, se pa ni hotel dati z sv. zakramenti sprevideti, marveč je trdovratno poležaval na svinjskem hlevu. Njegova skrbna žena se potoži pri g. fajmoštru. Ta jo vprašajo: kaj pa mož najrajši jé? Ona odgovori: štruklje. Dobro, tecite domu, pripravite hišo za duhovnika, skuhajte štrukljev in pozovljite po svojih deklicah moža! Žena hiti domu in stori tako! Ko deklici zakličete: oče, pojte jést, se zareži mož: kaj pa je skuhala stara klupa? Deklici mu velite: štruklje bomo jedli. Na to izleze deda iz nad hleva v hišo štrukljev jést. Med tem pridejo g. fajmošter in ga prijazno pripravijo na sprejem sv. zakramentov. Mož je v kratkem potem umrl in ne bo nikoli več štrukljev jedel.

Razne stvari.

(*Slomšekova podoba*) v kararski marmor vsekana od g. Zajca v Ljubljani kaže v licu izvrstno portretno podobnost in se dobi v gipsu in glini posneta v 22 colov visoke velikosti po 4 fl. z embalažo vred pri g. umetniku. Marmorska podoba za stolno cerkvo v Mariboru popolnem izdelana bo do meseca februarja pr. leta.

(*Odповed.*) Pooblastim urednika „Slov. Gosp.“ naznaniti, da me ni nikakor volja kandidaturo za deželni zbor sprejeti. Jak. Bohine, dekan.

V Brašlovcih, dne 27. nov. 1877.
(*Svitli cesar podarili*) so pogorelcem v Föderlahu na Koroškem 500 fl. pogorelcem v Ronzini na Goriškem 1000 fl.

(*Civilni zakon*) sta pretečeno soboto pred celjskim okr. glavarjem vpričo Franca Skaze in Franca Logerja sklenila H. Tanšič in Pavlina Kartin, oba iz Šmarije. Cerkev jima namreč potrebnega dovoljenja ni podelila.

(*Volilen shod*) so nekateri Slovenci imeli 25. nov. pri sv. Lenartu v slov. goricah ter željo izrekli, naj bi zraven dr. Radaja kandidiral g. Morak, bivši in kmetom jako priljubljeni tamošnji c. k. okrajni sodnik; sedaj v Doberlivesi na Koroškem. Tudi g. dr. Jng se je na naše nepričakovano veselje shoda udeležil.

(*Za družbo duhovnikov*) so vplačali č. gg. Bezenšek 11 fl. (ustn. dopl.), Sever 11 fl. (ustn. dopl.), Jurčič 11 fl., Presečnik 2 fl.

Dražbe III. 1. dec. Matevž Jelšenjak 6810 fl. v Konjicah; 4. dec. Sagadinova zapuščina v Račah; 5. dec. Franc Hamer v Rabi 3882 fl.; Franc Stebej v Gornjemgradu 1398 fl.; 6. dec. Peter Kodrič v Črmozišču, Janez Kranjc v Pobrežu 1031 fl.; 7. dec. Jožef Koje v Skrblijah 5500 fl.; 10. dec. Jakob Rovtar v Šavnici; 20. dec. gasilna sprava gasilne družbe pri sv. Lenartu v slov. goricah 1583 fl.

Naznanilo.

V prošnji na Ptuju bode mnogo reči za pokojnim proštom preč. g. dr. Jan. Vošnjakom, po očitni dražbi prodanih, in sicer 4. decembra: pohištvo, perilo, obleka, mizno orodje in sreberina; 5. dec. pa: gospodarske reči, lepa živina in precej veliko žlahtne vinske kapljice iz slavno znanega Stadtberga, 8 polovnjakov od leta 1868. in 1869. Dražba bo od 9.—12. in od 2.—5. ure.

Župnijski urad.

Ces. kralj.

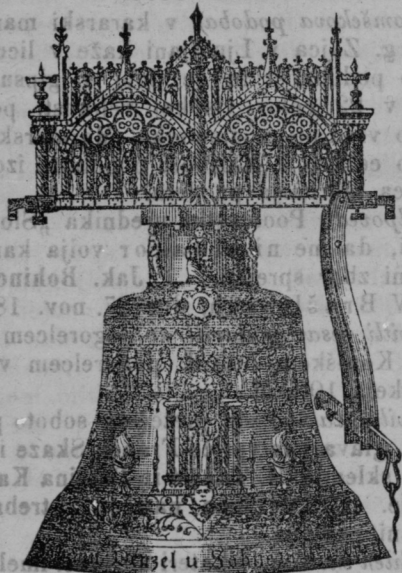
izključ. priv.

1—25

zvonarna in livarna
gospoda

Janeza Denzel-na in sinov v Mariboru

Šterinlih priznanji za zlate zvonove je pripredjenih na ogled.

zliava posebno izvrstne zvonove iz najcenejše zvonovine v vsakej velikosti s iz nova izumljenimi pre-gibnimi kronami (ki se naj ne jemljejo za navadne debele, lite tečaje) na vsakojaki glas, katerega koli kdo želi, bodi v popolnih, vbranih akordih ali kot spolnilo že obstoječih starih zvonil z jasnim in čistim glasom pod poroštvom; zvonove, ki se s starim nebi vjemali, vzememo zopet nazaj. Zvonilno spravo priskrbimo iz razne robe, kakoršno pač kdo želi: iz kovanega, iz litega železa ali iz besemerskega jekla in iz hrastovega lesa in sicer po novem načinu z blazinicami na perotih takó, da se zelo lahko zvoni in v zvoniku nič ne trese.

Ilustrirane obrazce dopošljemo, kdor jih želi, brezplačno po pošti!

Loterijske številke:

V Gradu 24. novembra 1877: 76, 55, 32, 15, 71.
Na Dunaju " " 13, 57, 6, 82, 41.
Prihodnje srečkanje 7. decembra 1877.

Najnovjši kurzi na Dunaju.

Papirna renta 63.45 — Srebrna renta 66.90 — Zlata renta 74.30 — Akcije narodne banke 815 — Kreditne akcije 207. — 20Napoleon 9.52 — Ces. kr. cekini 5.65 — Srebro 106.20.

2—3

Kovačnica v najem

se daje v Slapah v župnji bl. Marije na ptujski gori. Kovačnica je na 2 ognjišča z velikim kladvom — amrom — pri Dravinji stoječa, zraven je hram za stanovanje. Ako si najemnik želi tudi njiv in travnikov, jih zamore dobiti; več se izvje pri g. srenjskem predstojniku na Gori.

2—3

Poduk v kletarstvu

se bo za goste vršil na vinorejski šoli pri Mariboru od 10.—15. decembra t. l. vsaki den od 10—12. ure dopoldne. Poduka, ki ga bo strokovnjaški učitelj g. Kalmann razlagal, se zamore 20, vsaj 18 let starih in dovolj izobraženih Štajercev udeležiti. Kdor to hoče, ta se naj do 6. decembra pri g. ravnatelju vinorejske šole pismeno oglasi!

Svetinje za napredek.

Od leta 1867.

Albert Samassa,

e. k. dv. zvonar, izdeljavec strojev raznoterega orodja pri gašenju u ognja v LJUBLJANI

priporočam Vbrana zvonila z vso opravo.

Diploma priznanja.

Dalje razno orodje iz medenine, iz litega železa, kovane cevi, potem cevke iz konopine in iz gume itd. vse po najnižji ceni.

Vsakotere brizgalnice, izvrstno postavljene in izdelane, vodnjake, skropilnice, ventile in cevi, ventile za studence, za vino, za pivo, za droži in gnoinico, ki se gonijo z roko ali pa z masino.

Diploma priznanja.

Svetinje za napredek.